

Dodatek do Podręcznika kurierskiego: Przykładowe scenariusze

Dodatek do podręcznika Kurierskiego

Przykładowe scenariusze

Poniższe scenariusze zostały opracowane jako przykładowe scenariusze w ramach podręcznika kurierskiego (do wykorzystania podczas szkoleń). Dzięki nim kurierzy mają możliwość zapoznania się z różnymi sytuacjami, które mogą spotkać kuriera i omówienia ewentualnych rozwiązań. Są to przykłady fikcyjne, oparte na ogólnych doświadczeniach, przedstawiające sytuacje, które mogą się zdarzyć.

Scenariusz 1:

Sytuacja: Jesteś w miejscu docelowym. Instytucja ta po raz pierwszy wypożycza obiekt z Twojej instytucji. Masz dwa obrazy: musisz sprawdzić stan eksponatów i zainstalować dzieła. Poprzedniej nocy nadzorowałeś/-aś rozładowanie eksponatów, które zostały następnie umieszczone w magazynie. Po przybyciu na miejsce, aby rozpakować obrazy, przenosisz zapakowane dzieła z magazynu do galerii i wyczuwasz bardzo silny zapach farby na terenie wystawy. Pytasz, kiedy malowano ściany, a technik mówi, że prawdopodobnie zeszłej nocy. Popołudniu masz lot powrotny, a jutro czeka Cię ważne spotkanie. Na miejscu są też kurierzy z innych instytucji. Jeden z nich już instaluje swoje prace, ale drugi się waha. Słyszysz, że również dopytuje o farbę. Personel instytucji goszczącej chce jak najszybciej rozpakować dzieła, ponieważ jutro jest konferencja prasowa i wszystkie eksponaty muszą być zainstalowane.

Co byś zrobił/-a?

Do wypełnienia przez uczestników szkolenia po dyskusji.

Jakie są zalecenia?

Można od razu skontaktować się z inwentaryzatorem, ale warto najpierw ustalić pewne fakty. Warto poszukać miejscowego inwentaryzatora lub kierownika wystawy i zapytać, czy mogliby potwierdzić, kiedy dokładnie pomalowano ściany. Po ustaleniu faktów, kolejnym krokiem będzie kontakt z inwentaryzatorem własnej instytucji. Inwentaryzator pomoże Ci zdecydować, jakie są możliwe opcje, tak abyś mógł je omówić z instytucją goszczącą. Jeśli zapach farby jest bardzo silny, istnieje duże prawdopodobieństwo, że nie było dość czasu na odparowanie (istnieje też prawdopodobieństwo, że farba wciąż jest lepka i może przykleić się do ramy, nawet jeśli po dotknięciu wydaje się sucha). W takim wypadku, nie należy instalować obiektu. Inwentaryzator Twojej instytucji prawdopodobnie skontaktuje się z konserwatorem, aby ustalić, jak wrażliwy jest obiekt i jak należy postąpić. Wspólnie będziecie musieli zdecydować, czy obiekt pozostanie w skrzyni, dopóki farba nie wyschnie (aby nie dopuścić do podwójnego przenoszenia eksponatów), czy też można skontrolować stan obiektu, aby był gotowy do zainstalowania później. Czy można obiekt rozpakować na terenie galerii bez narażania go na zbyt duże ryzyko (zarówno z powodu oparów farby, jak i poziomu aktywności w przestrzeni wystawowej)? Czy jest inne miejsce, w którym obiekt może być rozpakowany i sprawdzony, a następnie przechowany w bezpiecznym miejscu?

Inwentaryzator Twojej instytucji rozważy wszystkie możliwe opcje. Ponieważ instytucja biorąca w użyczenie pierwszy raz wypożycza od nas obiekt, jest mało prawdopodobne, że Twoja instytucja podejmie ryzyko, aby pozostawić obiekt podczas montażu bez nadzoru kuriera. Mimo że konferencja prasowa została zaplanowana na jutro, otwarcie wystawy może nastąpić w terminie późniejszym, np. po 2-3 dniach. Presja na to, by zainstalować obiekt i nie stracić okazji do przeprowadzenia konferencji może być bardzo duża. Być może inwentaryzator będzie musiał skontaktować się z Dyrekcją, aby ustalić, czy ryzyko dla obiektu jest rzeczywiście wystarczająco duże, aby uzasadnić opóźnienie instalacji. Możliwe, że kurier zostanie poproszony o dłuższy pobyt lub powrót w ciągu kilku najbliższych dni (jeśli jest wystarczająco dużo czasu i są możliwości finansowe); kurier może też

wyrazić zgodę na to, aby inny pracownik przyjechał na instalację. Możliwy jest taki scenariusz, że kurierzy z innych instytucji zostaną dłużej lub będą musieli wrócić z tego samego powodu – w takiej sytuacji możliwym rozwiązaniem byłoby skorzystanie ze wspólnych usług kurierskich (pamiętaj, że to dotyczy tylko tych sytuacji, gdy jesteś pewien, że montaż i weryfikacja stanu zachowania zostanie wykonana pod nadzorem profesjonalisty). Należałoby się jednak zastanowić, czy jest to właściwe i zgodne z warunkami ubezpieczenia i umową wypożyczenia.

Należy zadbać o dobrą komunikację z miejscowym personelem, dzięki czemu uniknie się niepotrzebnych nieporozumień. Jeśli sytuacja się skomplikuje, warto poprosić inwentaryzatora, aby skontaktował się ze swoim odpowiednikiem na miejscu, aby ustalić kolejne działania. Najważniejsze to zadbać o to, aby wszelkie działania były uzgodnione z inwentaryzatorem i nie postępować zbyt pochopnie, pod presją, nie zastanawiając się nad innymi rozwiązaniami i ryzykiem dla obiektu. Ostatecznie, jeśli obiekt jest w jakimś stopniu zagrożony, gospodarzom powinno zależeć na tym, aby do tego nie dopuścić, gdyż są odpowiedzialni za stan eksponatu.

Scenariusz 2:

Sytuacja: Instalujesz trzy dzieła sztuki z trzema różnymi kuratorami (każdy z własnym zespołem pracowników zajmujących się obsługą dzieł sztuki) w ramach tej samej wystawy. Przybywasz na miejsce o 9 rano, a samolot powrotny masz późnym popołudniem, powinieneś więc mieć dużo czasu. Instalacja przebiega bardzo wolno, a wszyscy kuratorzy chcą sprawdzić, jak w danym miejscu będą wyglądały dzieła, przed zawieszeniem. Po paru godzinach, zdajesz sobie sprawę, że zaczyna Ci brakować czasu i chociaż zwracasz na to uwagę, prace nie przyspieszają. Nagle dyrektor muzeum (który jest jednym z kuratorów) nalega na to, aby zabrać wszystkich na lunch. Wszyscy mówią, żebyś się zrelaksował/a i że jest mnóstwo czasu. Lunch trwa bardzo długo, a czasu jest coraz mniej. Udaje Ci się zainstalować jedno dzieło, ale zostały jeszcze dwa, a pora wyruszać na lotnisko.

Co byś zrobił/-a?

Do wypełnienia przez uczestników szkolenia po dyskusji.

Jakie są zalecenia?

Ten scenariusz podkreśla potrzebę dobrej komunikacji i zarządzania czasem. Pokazuje też częsty problem, który może się pojawić, gdy harmonogram montażu jest planowany „z dnia na dzień”. Ważne, aby inwentaryzator instytucji użyzającej potwierdził plan pracy oraz montażu wcześniej. Wiele organizacji wymaga potwierdzonego planu, aby zatwierdzić warunki bezpieczeństwa i miejsca montażu, co jest związane z ubezpieczeniem, umową użyczenia lub samym charakterem użyczonych prac. Jeśli uzgodniono bardziej elastyczny plan, wówczas gospodarz odpowiada za to, aby go zrealizować w czasie przewidzianym na Twój pobyt w na miejscu. W tej sytuacji ważne jest, aby komunikować swoje wątpliwości odpowiednio wcześniej, zarówno kuratorom (którzy mogą opóźnić proces, nie zdając sobie nawet sprawy z konsekwencji), jak i osobom odpowiedzialnym za planowanie, aby mogli podjąć stosowne działania i zarządzać zespołami. Warto skontaktować się inwentaryzatorem, zanim harmonogram wymknie się spod kontroli, aby omówić alternatywne opcje. Może to oznaczać dłuższy pobyt/dodatkové dni pracy lub konieczność wysłania innego kuriera. Istnieje też bardziej elastyczna opcja, aby zainstalować pozostałe prace bez nadzoru, jeśli kurier nie ma żadnych obaw odnośnie takiej możliwości, a prace nie wymagają szczególnych umiejętności instalacyjnych.

Scenariusz 3:

Sytuacja: Instalujesz obraz w złożonej ramie, za granicą, w kraju, którego języka nie znasz. Na miejscu jest tłumacz, który pomaga Ci tłumaczyć instrukcje osobom zajmującym się obsługą dzieł sztuki, którzy wydają się bardzo profesjonalni. Prace są ciężkie, a gospodarze przygotowali specjalny cokół, aby eksponat był lżejszy. Twoja instytucja wymaga, aby wszystkie eksponaty były przenoszone w lateksowych (lub nitrylowych) rękawiczkach. Kiedy o tym wspominasz, członkowie ekipy przez dłuższy czas nie mogą znaleźć odpowiednich rękawiczek i wydają się niezadowoleni, że muszą ich użyć, w końcu jednak stosują się do prośby. Eksponat zostaje wyjęty ze skrzyni i tymczasowej ramy w celu sprawdzenia jego stanu. W tym momencie zauważasz, że niektórzy z pracowników zaczynają narzekać, wskazując na eksponat i rękawiczki. Pytasz więc tłumacza/kę, czy jest jakiś problem, a on/ona idzie do kierownika ekipy, aby omówić sprawę (dyskusja wydaje się dość ożywiona). Kiedy tłumacz/ka wraca, stwierdza: „Nie ma problemu”.

Co byś zrobił/-a?

Do wypełnienia przez uczestników szkolenia po dyskusji.

Jakie są zalecenia?

Najważniejszym zadaniem na tym etapie jest zapewnienie bezpiecznej obsługi eksponatów. Jeśli ekipa nie jest przyzwyczajona do rękawiczek, możesz mieć wątpliwości, czy uda im się bezpiecznie przenieść ciężki eksponat, gdyż rękawiczki mogą utrudniać odpowiednie uchwycenie ramy. W przypadku ciężkiego eksponatu, istnieje realne ryzyko uszkodzenia spowodowane wyślizgnięciem się eksponatu z rąk. W takim przypadku, należy sprawdzić w swojej instytucji (skontaktować się z inwentaryzatorem), czy trzymanie ramy bez rękawiczek może uszkodzić jej powierzchnię. Alternatywnie, czy instytucja goszcząca dysponuje odpowiednim sprzętem do podnoszenia obrazów, który można by wykorzystać, aby ograniczyć dotykanie eksponatu? Z całą pewnością należy omówić problem z tłumaczem, dając do zrozumienia, że chętnie wysłuchasz jakichkolwiek obaw dotyczących żądanej metody. Można też zapytać, czy kierownik ekipy może Ci wyjaśnić, jak zamierzają zawiesić eksponat na ścianie, co może pomóc w zidentyfikowaniu problemu.

Scenariusz 4:

Sytuacja: Towarzyszysz wystawie w podróży i właśnie skończyłeś/-aś pracę z zespołem, który załadował skrzynie do ciężarówki i przyczepy. Kierowcy proponują, aby zjeść lunch w restauracji w muzeum, gdyż czeka Was długa droga.

Co byś zrobił/-a?

Do wypełnienia przez uczestników szkolenia po dyskusji.

Jakie są zalecenia?

Jedną z podstawowych zasad pracy kuriera jest niepozostawianie ciężarówki bez nadzoru. Jeśli instytucja biorąca w użyczenie dysponuje bezpiecznym, zamkniętym pomieszczeniem dla ciężarówki i przyczepy, i jeśli inwentaryzator tej instytucji wyrazi na to zgodę, to można skorzystać z tej propozycji, jednak należy ustalić dyżury, gdyż ktoś musi cały czas czuwać przy ciężarówce. Można by oczekiwać, że w tej sytuacji kurier (i kierowcy) powinni być przygotowani do drogi, ale nie zawsze jest to możliwe (czasami sprawy trwają znacznie dłużej niż planowano). W tym scenariuszu ważne jest to, aby wiedzieć gdzie jest kolejne miejsce docelowe. Jeśli pracujesz zgodnie z harmonogramem, powinieneś otrzymać lunch, który możesz zjeść podczas podróży (być może musisz być na lotnisku w określonym czasie, aby zdążyć na lot lub też kolejne miejsce docelowe ma ograniczenia dotyczące dostawy). Jeśli musicie zrobić szybką przerwę na posiłek lub odpoczynek, należy się zmieniać i uzgodnić, kto zostaje w ciężarówce. Jeśli nastąpi opóźnienie, należy się upewnić, że wszyscy zaangażowani o tym wiedzą (może to oznaczać przedstawiciela firmy transportowej w porcie lotniczym lub personel w kolejnym miejscu docelowym).

Scenariusz 5:**Sytuacja:**

Opuszczasz muzeum, które wypożyczyło eksponat, wcześniej rano - zgodnie z harmonogramem - aby towarzyszyć skrzyni w podróży na lotnisko w celu załadunku na paletę i dalszy transport do domu. Na trasie nie ma opóźnień i wszystko idzie zgodnie z planem, ale kiedy docierasz na lotnisko, przedstawiciel firmy transportowej mówi, że jesteś bardzo, bardzo późno, a on sam wydaje się bardzo zestresowany. Pośpiesznie zdejmuje skrzynię z ciężarówki (która odjeżdża), a następnie mówi, że nie ma czasu na załadunek na paletę. Jedynym wyjściem jest bezpośredni załadunek skrzyni do samolotu. Zapewnia Cię, że robił tak nie raz i może Ci później wysłać zdjęcie skrzyni po załadunku na pokład. Mówi że „szereg innych, międzynarodowych muzeów pozwala na takie rozwiązanie” i musisz natychmiast podjąć decyzję, w przeciwnym razie Ty (i skrzynia) spóźnicie się na lot.

Co byś zrobił/-a?

Do wypełnienia przez uczestników szkolenia po dyskusji.

Jakie są zalecenia?

To dość nietypowy scenariusz, można by bowiem oczekiwać, że podróż została zaplanowana tak, aby zdążyć do czasu zakończenia możliwości załadunku obiektu na paletę, określonego przez linie lotnicze. Można by również oczekiwać, że przedstawiciele firmy transportowej wykaże większe zainteresowanie bezpieczeństwem eksponatów i zaproponuje inne opcje, bez wywierania presji na rozwiązanie potencjalnie ryzykowne. Nie należy dopuścić do „luźnego załadunku” eksponatów ze względu na ryzyko uszkodzenia w transporcie. Należy jasno powiedzieć, że takie rozwiązanie jest nie do zaakceptowania i poprosić przedstawiciela o przedstawienie alternatywnych rozwiązań. Jednocześnie należy skontaktować się z inwentaryzatorem, który z pewnością zapewni Cię, że jest to właściwy kierunek działań i zacznie szukać alternatywnych rozwiązań, informując o wszystkim instytucję biorącą w użyczenie. Być może będzie można umieścić skrzynię w pojemniku. To może okazać się szybsze niż skonstruowanie palety od zera. Jeśli rzeczywiście nie ma innego wyjścia, należy nastawić się na kolejny lot i do tego czasu zapewnić skrzyni bezpieczeństwo. Po zabukowaniu kolejnego lotu, w zależności od opóźnienia, być może będzie możliwość natychmiastowego załadunku na paletę i zabezpieczenia załadowanej skrzyni w magazynie na lotnisku. Niektóre magazyny mają pomieszczenia dla cargo z regulacją temperatury. Ciężarówka nie powinna tak szybko odjeżdżać, gdyż zapewniłaby bezpieczne, monitorowane miejsce, w którym można by przechować skrzynię do momentu znalezienia innego rozwiązania.

Prawa autorskie i podziękowania

Podręcznik powstał w celu promowania najlepszych praktyk w sektorze muzealnym i galerii w zakresie użyczenia zbiorów. Został zaprojektowany i opracowany przez:

- **Kathy Richmond** (Inwentaryzatora w Museum of London, krichmond@museumoflondon.org.uk),
- **Desiree Blomberg** (kierownika grupy ds. koordynacji wystaw i wypożyczeń, Moderna Museet i członka zarządu Nordic Registrars Group d.blomberg@modernamuseet.se),
- **Wendelę Brouwer** (Głównego Inwentaryzatora, Rijksmuseum i przewodniczącą, Nederlandse Registrars Group, w.brouwer@rijksmuseum.nl).

Polskie Stowarzyszenie Inwentaryzatorów Muzealnych dziękuje autorkom za możliwość udostępnienia podręcznika inwentaryzatorom członkom PSIM.

Podręcznik został przetłumaczony na zlecenie Muzeum Historii Żydów Polskich Polin, i zredagowany w wersji polskiej na zlecenie PSIM przez Małgorzatę Bogdańską-Krzyżanek (Kierownika działu zbiorów i inwentarzy, Zachęta – Narodowa Galeria Sztuki), Joannę Waśko (konserwatora, Specjalisty ds. Profilaktyki Konserwatorskiej, Zachęta – Narodowa Galeria Sztuki), Natalię Ładykę (Głównego Inwentaryzatora, Zamek Królewski w Warszawie-Muzeum), Aldonę Modrzewską (Kierownika działu zbiorów, Muzeum Historii Żydów Polskich Polin).

Wersja oryginalna 1.2, 18 lipca 2017

Wersja polska 1.1., 10 grudnia 2018

V. 1.2 ENG i 1.1 PL: Podręcznik kuriera dostępny na licencji Creative Commons 4.0 Polska **Uznanie autorstwa-Użycie niekomercyjne-Na tych samych warunkach**